

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Тецу Кол итд.). Књиге песама: *У филиџрану рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника сийница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринџи чиињања*, 2006; *Нејоновољиви образац*, 2012.

ИСИДОРА БОБИЋ, рођена 1992. у Новом Саду. Мастер професор књижевности и језика, пише поезију, есеје и критику, објављује у периодици.

ГАВРА ВЛАШКАЛИН, рођен 1958. у Зрењанину. Пише кратке приче. Објављене књиге: *Тејоважа за њу*, 2012; *У последњем ипренућку*, 2015; *Грешне ириче*, 2018. Члан је Удружења књижевника Војводине, живи у Зрењанину.

СТЈУАРТ ДАЈБЕК (STUART DYBEK), рођен 1942. у Чикагу, САД. Амерички писац и песник, похађао је Универзитет Лојола у Чикагу и програм креативног писања на Универзитету Ајове. Предавао је на Универзитету западног Мичигена и Универзитету Нортвестерн. Објавио је две збирке поезије: *Brass Knuckles*, 1979; *Streets in Their Own Ink*, 2004, као и следеће књиге прозе: *Childhood and Other Neighborhoods*, 1980; *The Coast of Chicago*, 1990; *I Sailed with Magellan*, 2003; *Ecstatic Cahoots: Fifty Short Stories*, 2014) и *Paper Lantern: Love Stories*. Добитник је више награда и признања за свој књижевни рад, између осталих: „Ланан”, „ПЕН/Маламуд”, „Вајтинг”. Живи у Чикагу. (А. Б.)

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Кријичареви йарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*,

1980; Пјесник „Пајетике ума” (о њесништву Павла Појовића), 1983; Традиција и Вук Стефановић Караџић, 1990; Хазарска љезма – шума-чење љрозе Милорада Павића, 1991; Књижевни љољеди Данила Кица, 1995; Кроз љрозу Данила Кица, 1997; О љоезији и љоеици срљске модерне, 2008; Иво Андрић – мошћ и жрљва, 2011; Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно инћерљексћуално исћраживање, 2011. Приредио више књига српских писаца.

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талољ*, 1983; *Зљоб*, 1985; *Унућрашња обележја*, 1990; *Под сћаром лиљом*, 1993; *Одуцак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне молиљве*, 2002; *Наћаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блаљо*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесћра – књига о инцесћу*, 1992; *Ваћрено крщћење*, 1995; *Море и мраморје – дневник љућовања љо Аћулији*, 2000; *Аћели носћалљје – љоезија Данила Кица и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киц: ружа–љесник–љ/ољлед*, 2002; *Песник и њљова сенка. Есеји о срљском љесништву ХХ века*, 2005; *Сћварање модернољ свијета (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасићене – љољска драматћурљја ХХ века*, 2006; *Са исћока на заљад – словенска књижевна емиљрација у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомносћ у љоезији ХХ века*, 2007; *Исћорија Вићолда Гомбровича*, 2008; *Тесћосћерон. Нова љољска драматћурљја*, 2008; *Поећика срљскољ филма – срљски љисци о филму 1908–2008*, 2009; *Позорищће и филм*, 2010; *Вићкацијева Луда локомоћива – између љозорищћа и филма*, 2010; *3 – у возовима евројске класе, у дуљим заћвореним комћозицијама, у диму и љејелу*, 2011; *Словенска чићанка – ољеди и ћреводи из словенских књижевносћи ХХ века*, 2013; *Позорищће лућака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драматћурщки љосћскрићћум*, 2014; *Ућоћреба ћрада – савремени новосадски роман*, 2014; *Поезија као сеизмољграф – ћовори и љоћовори*, 2019; *Целулодна књижевносћ – књижевносћ и филм*, 2019. Приредио више књига и антологија.

АНЂЕЛКО ЗАБЛАЃАНСКИ, рођен 1959. у Глушцима у Мачви. Пише поезију, прозу и афоризме, преводи с руског. Књиге песама: *Рам за слике из снова*, 1992; *Ићра сенки*, 2004; *Пћица на ћрозору*, 2007; *Сан наћукле јаве*, 2009; *Раскрщћа несанице*, 2011; *Пћјано ћраскозорје*, 2014; *Мали ноћни сћихови*, 2019. Збирка афоризама: *Палацање*, 2006. Приредио и превео збирку руске поезије *Од Пуцкина до Каћустћина*, 2019. Покретач је и главни уредник часописа за књижевност *Сущћина љоећике*, члан је Удружења књижевника Србије, живи у Глушцима.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Активно пише за онлајн часопис *КУЛТ*. Радове објављује у периодици.

ТИЈАНА КОПРИВИЦА, рођена 1995. у Београду. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету у Београду на студијској групи Српска књижевност и језик са компаратистиком, односно Српска књижевност. Другу мастер диплому из студија културе стакла је на Славистичком институту Универзитета у Келну током похађања програма „Cultural and Intellectual History between East and West”. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је и запослена као истраживач-приправник. Научне радове, есеје, књижевну критику и приказе објављује у периодици.

НАТАЛИЈА ЛУДОШКИ, рођена 1966. у Перлезу код Зрењанина. Дипломирала (1990), магистрала (2003) и докторирала (2012) на Филозофском факултету у Новом Саду. Историчар књижевности, пише студије, есеје, огледе и књижевну критику. Живи у Новом Саду. Објављене књиге: *Слободан Јовановић као књижевни кријичар*, 2008; *О Младену Лесковцу – ољеди, чланци, њрејиска*, 2011; *Књижевна ољеданња Младена Лесковца – над њисцима савременицима*, 2015; *Скица за књижевни лик Слободана Јовановића*, 2019; *Није ми свеједно с ким разговарам*, интервјуи, 2020. Приредила више књига.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене књиге: *Леђијимаџија за сиђнализам – ѡулсирање сиђнализма*, 2016; *Трађом бисерних минђуша српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Приредила више књига.

НИКОЛА МИЛОЈЕВИЋ, рођен 1976. у Крагујевцу. Пише поезију, позоришне комаде и преводи с пољског језика. За комад *На ѡрађу* (2016), добио Награду „Бранислав Нушић”. Живи и ради у Крагујевцу.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а од априла 2012. је председник

Матице српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хой*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Пошајник*, 2007; *Светилник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Огледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Испрага је у шоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Леђимација за бескућнике. Српска неоавангардна поезија – њоетички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Испрага предака – искушења колективног и индивидуалног ојсџанка*, 2018; *Њеџошевски ѡкрејт ојшора*, 2020. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у ѡљу*, приповетке, 1970; *Маџија ѡетске ѡрозе. Сџудија о Расџку Пејшровићу*, 1972; *Нова критичка ојредељења*, 1973; *Писци ѡсле I свејског рајџа као критичари*, 1975; *Сџара и нова ѡроза. Огледи о српским ѡрозаистџима*, 1988; *Критичка новоџ сџила*, 1993; *Основа и ѡрича – огледи о савременој српској ѡрози*, 2002; *Проза и ѡетџика Мирослава Јосића Вишњића*, 2008; *Сџилска ѡрејлиџања – сџудије и огледи о српској ѡрози друђе ѡловине XIX и ѡре ѡловине XX века*, 2011; *Између реализма и ѡетџомерне – сџудије и огледи о српским ѡсцима друђе ѡловине XX века*, 2012; *Повраџак ѡричи – огледи о савременој српској ѡрози*, 2017; *Чарање и ѡлеџење ѡриче – огледи о савременој српској ѡрози*, 2017; *Трајно и ѡролазно – критичке и есеји о српској књижевности и кулџури*, 2018. Приредио више књига.

КАТАРИНА ПАНТОВИЋ, рођена 1994. у Београду. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду на коме похађа докторске студије. Пише и објављује научне радове, књижевну критику и поезију у стручним и књижевним часописима и зборницима. Преводи с енглеског и немачког језика, а бави се и сликарством и уметничком фотографијом. Објавила књигу песама: *Унуџрашње невреме*, 2019.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о савременој српској књижевности. Објављене књиге: *Расџони ѡрозне речи – о ѡрозним књиџама савремених српских ѡсаца*, 2005; *Арејејев лук*, 2009; *Орфеј на сџолоу – огледи о савременим српским ѡсницима*, 2011; *Меџакритички излеџи*, 2017.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВ, рођен 1938. у Нишу. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Сазданац*, 1971; *Брус*, 1978; *Словенска школа*, 1985; *Последње Косово*, 1988; *Источни длан*, 1992; *Камен и звоно / The Stone and the Bell*, 2001; *Вајрар*, 2003; *Privirea de aur / Златни поглед*, 2004; *Ах! Ах!*, 2006; *Пејша сирана свејта*, 2013. Романи: *Као злато у вајри*, 1998; *Турски Беч*, 2000; *Лавља њеђина*, 2004; *Мемороман*, 2018. Књиге есеја, студија и критика: *Разговори с поезијом*, 1963; *У просјору прозе*, 1968; *Поезија Црњанској и српско јесништво*, 1971; *Поезија данас*, 1980; *Крила и ваздух – огледи о модерној поезији*, 1983; *Мање познати Дучић / A Less Known Dučić*, 1994; *The poet's space and time / Време и просјор јесника*, 1994; *Српски модернизам*, 1997; *Ли Ђингов јеснички космос / Li Qing's Poetry Universe*, 2004; *Канон – српски јесници XX века*, 2008; *Пре прошлости 1 – српска књижевност и књижевни животи (1959–2011)*, 2011; *Пре прошлости 2 – књижевна теорија, критика и књижевност свејта (1959–2011)*, 2011. Објавио и књигу песама и есеја на руском језику која је изашла у Москви: *Тут и там*, 2019. Приредио више књига и антологија.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ, рођен 1956. у Београду. Дипломирао 1974. и магистрирао 1981. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2003. на Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду. Антрополог, културолог и филозоф, потпредседник је Комитета „Човек и биосфера” Националне комисије за сарадњу са Унеском, председник Српског друштва за историју науке, члан Комитета за образовање Европског друштва за историју науке из Париза, секретар Одбора за дело Милутина Миланковића САНУ и сарадник Одбора за проучавање живота и рада српских научника и научника српског порекла при САНУ. Објављене књиге: *Осунчавање и клима – Милутин Миланковић и математичка теорија промене климе*, 2002; *Аналогија и ениропија – филозофија природе и хармоније Лазе Костића и Костије Стојановића*, 2005; *Циклуси и зајиси – oris solis Милутина Миланковића*, 2009; *Од Наланде до Хиландара / Опис прве библиотеке индијске културе у Србији* (коауторке Гордана Ђоковић и Драгана Грујић), 2017; *Косово на крају историје – сажета анализа привида* (коаутор Данко Камчевски), 2019. Године 1997. је приредио *Изабрана дела Милутина Миланковића*.

ЈАНА РАСТЕГОРАЦ ВУКОМАНОВИЋ, рођена 1987. у Београду. Завршила основне и мастер студије на катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду (2011. и 2013) и на сликарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду (2014. и 2016). Пише кратке приче, поезију и есеје, а бави се и илустрацијом за децу, педагошким и хуманитарним радом. Објављене књиге: *Исечак 8*, 2010; *Пуси*, 2018.

БОРЂО СЛАДОЈЕ, рођен 1954. у Клињи код Улога у Херцеговини, БиХ. Пише поезију. Књиге песама: *Дневник несанице*, 1976; *Велики њоси*, 1984; *Свакодневни ујторник*, 1989; *Трејейник*, 1992; *Плач Светиоџ Саве*, 1995; *Дани лијевљани* (избор), 1996; *Пејџозарни мученици*, 1998; *Далеко је Хиландар*, 2000; *Оџледалце срјско*, 2003; *Дуџа са седам кора* (избор), 2003; *Немој да ме зазмајаваци – џесме за садаџњу и бивџу деџу*, 2004; *Мала васкрсења*, 2006; *Поџлед у авлију* (избор и нове песме), 2006; *Манасџирски баџџован*, 2008; *Горска служба – изабране џесме о завичају*, 2010; *Земља и речи* (избор), 2011; *Злајџне олујџине*, 2012; *Силазак у самоџу*, 2015; *Певач у маџли*, 2017; *Одлаџање одласка* (изабране и нове песме), 2019; *Занайџски дом*, 2019.

МАРИЈА ШЉУКИЋ, рођена 1988. у Крушевцу. Мастер студије завршила на Филолошком факултету у Београду, где је уписала докторске академске студије. Проучава српску књижевност XVIII и XIX века, савремену српску књижевност, народну књижевност, као и савремене теорије у проучавању књижевности (феноменологија), објављује у периодици.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ